

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/370/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715207717
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3715207717.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu: G., v konaní zastúpeného N. proti žalovanému: N., o zaplatenie 28,28 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 3C/260/2015-57 zo dňa 17. mája 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 28,28 eur s príslušenstvom titulom neuhradenej faktúry č. XXXXX zo dňa 15.05.2014 vo výške 30,28 eur, z ktorej žalovaný zaplatil čiastku 2 eur. Žalovaný namietal aktívnu legitimáciu žalobcu a uviedol, že zmluva o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX, na ktorú sa žalobca odvoláva, nikdy nebola platná a podpísaná. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 01.07.2010 vydal U. (ďalej len „U.“) zriaďovaciu listinu č. U./XXXX/XXXXX-XX, na základe ktorej zriadil príspevkovú organizáciu - G., IČO XXX XXX XX (ďalej len „žalobca“). V zmysle čl. VI., bod 1 zriaďovacej listiny organizácia (žalobca) spravuje majetok, ktorý jej bol zverený do správy zriaďovateľom a majetok, ktorý nadobudne vlastnou činnosťou. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. C. H. bolo zistené, že vlastníkom nehnuteľností - parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X (všetko zastavané plochy a nádvoría) a stavieb súp. č. XX, XXX, XXXX, postavených na vyššie uvedených parcelách, je U. v podiele 1/1, pričom ich správcom je žalobca. Zmluvou o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX, datovanou dňa 01.11.2012, mal žalobca ako prenajímateľ prenechať žalovanému ako nájomcovi do užívania nebytové priestory vo svojej budove, zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. C. H. ako budova, súp. č. XX. Zmluva však nie je podpísaná žalovaným. Listom zo dňa 12.10.2012 požiadal žalobca U., odbor školstva, o schválenie zmlúv o nájme nebytových priestorov, okrem iného i zmluvy č. X/XXXX. Listom zo dňa 22.10.2012 schválil U. zmluvu o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX. Faktúrou č. XXXXX zo dňa 15.05.2014 vyúčtoval žalobca žalovanému zálohy za služby za rok 2013 (od 01.01.2013 do 30.10.2013) - nedoplatok vo výške 30,28 eur. Dohodu o splátkach, datovanú dňom 25.09.2014 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, žalovaný nepodpísal a tiež nedošlo ani k uznaniu záväzku žalovaným, nakoľko v závere tejto listiny, v časti určenej pre podpis žalovaného, sa uvádza, že žalovaný toto podpíše „až po preukázaní aktívnej legitimácie“ žalobcu. Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 18 ods. 2, § 558 Občianskeho zákonníka, § 21 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), § 6 ods. 1, 2, 3 zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov a uviedol, že mal preukázané, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k.ú. C. H., v ktorej mal žalovaný prenajaté nebytové priestory, je vo vlastníctve U., pričom žalobca je jej správcom.

V zmysle § 18 ods. 2 písm. c) Občianskeho zákonníka sú vyššie územné celky právnickými osobami. Z ustanovenia § 6 ods. 3 posledná veta zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov vyplýva, že v konaniach pred súdmi, týkajúcich sa majetku vyšších územných celkov, ktoré má správca v správe, koná správca v mene vyššieho územného celku. To znamená, že osobitný zákon výslovne ustanovuje, že v súvislosti so správou majetku vyššieho územného celku koná pred súdom správca s tým, že sa jedná o konanie za vyšší územný celok; uvedené ustanovenie však nestavia správcu do pozície žalobcu. Hmotné právo svedčí vyššiemu územnému celku, teda aktívne vecne legitimovaným v tomto prípade je vyšší územný celok ako vlastník nehnuteľnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu neexistencie aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu bez toho, aby sa zaoberal tým, či žalovaný má alebo nemá povinnosť platiť žalobcovi z titulu nájomnej zmluvy.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore so zákonom, v konaní pred súdom prvej inštancie bolo dostatočne preukázané, že uplatňovaný nárok je oprávnený a je v súlade so zákonom. Poukázal na to, že v obdobných veciach, pojednávaných na Okresnom súde Považská Bystrica, bolo s výnimkou troch vecí právoplatne rozhodnuté a schválený zmier. V dvoch veciach, pojednávaných tou istou sudkyňou ako predmetná vec, bola žaloba zamietnutá, avšak po odvolaní druhoinštančný súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel (3C/84/2014). Preto sa javí nepochopiteľné, že sudkyňa v tejto veci jeho žalobu zamietla, hoci predtým bolo platobným rozkazom žalobe vyhovené. Ďalej žalobca uviedol, že nie je pravda, že by žalovaný nepodpísal Zmluvu o poskytovaní služieb - túto zmluvu podpísal a na základe tejto zmluvy muselo nastať vyúčtovanie v zmysle zákona o nájme nebytových priestorov. Sám žalovaný navrhoval na pojednávaní splátkový kalendár. K odvolaniu žalobca pripojil platobné rozkazy Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 3Ro/13/2014, 3Ro/14/2014, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 3C/84/2014-60, zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4Co/825/2014-73, uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 3C/84/2014-78 a Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX, podpísanú len žalovaným.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca sa v odvolaní vôbec nevyjadril k dôvodu neexistencie svojej aktívnej legitímácie. Nikdy nedošlo k podpísaniu nájomnej zmluvy, podľa žalovaného ide o trestný čin podvodu. Časť zmluvy bola dodaná do súdneho spisu, až keď on už v nájme nebol. Nikdy nedošlo ani k ústnej dohode. Je pravdou, že žiadal o splátkový kalendár, ale to preto, lebo právny zástupca žalobcu rozdelil 578 eur na 12 konaní, aby získal vyššie trovy, čo žalovaný považuje za úžeru a namieta celé právne zastupovanie.

4. Po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie a podaní odvolania žalobcom došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý okrem iného zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.). V prechodných ustanoveniach (§ 470 ods. 1, ods. 2) CSP stanovil, že ak neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti s tým, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd posudzoval včasnosť a dôvodnosť odvolania, ako aj možnosť predkladať v odvolacom konaní nové dôkazy podľa ustanovení O.s.p., účinných v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie. Procesne postupoval odvolací súd už podľa nových procesných ustanovení CSP.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nepovažoval žalobcu za aktívne vecne legitimovaného a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva:

6. Vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého je jeden z účastníkov nositeľom oprávnenia (je aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti (je pasívne legitimovaný). Nedostatok vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) vedie vždy k zamietnutiu žaloby (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/53/2001 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 49/2001, resp. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/99/2012, 2Cdo/283/2013, 3Cdo/201/2007).

Otázku, kto je v tom-ktorom prípade aktívne a pasívne vecne legitimovaný, musí súd riešiť vždy medzi prvými, skôr než pristúpi k riešeniu otázky existencie alebo neexistencie nároku a jeho výšky.

7. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov v znení účinnom 01.11.2012 (a aj v čase konania pred súdom prvej inštancie a v súčasnosti), vyšší územný celok hospodári so svojím majetkom samostatne alebo prostredníctvom správcu majetku vyššieho územného celku (ďalej len „správca“), ktorým je jeho rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia zriadená podľa osobitného predpisu.

8. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 446/2001 Z. z. správa majetku vyššieho územného celku je súhrn oprávnení a povinností správcu k tej časti majetku vyššieho územného celku, ktorú mu vyšší územný celok zveril do správy, alebo ktorú správca nadobudol vlastnou činnosťou. Správca je oprávnený a povinný majetok vyššieho územného celku držať, užívať na plnenie úloh v rámci predmetu činnosti alebo v súvislosti s ním, brať z neho úžitky a nakladať s ním v súlade s týmto zákonom a so zásadami hospodárenia s majetkom vyššieho územného celku.

9. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z. z. správca nemôže nadobudnúť majetok do svojho vlastníctva. Majetok, ktorý správca nadobúda, je vlastníctvom vyššieho územného celku. Správca vykonáva právne úkony pri nadobúdaní a správe majetku vyššieho územného celku v mene vyššieho územného celku. Správca koná v mene vyššieho územného celku pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku vyššieho územného celku, ktorý spravuje.

10. Medzi stranami nebolo sporné, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom nájmu, sú vo vlastníctve U., pričom ich správcom je žalobca (takto je to uvedené aj na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. C. H.). Tiež nebolo sporné, že žalovaný mal tieto nehnuteľnosti v prenájme (vyplývalo to z jeho vlastných vyjadrení, vrátane vyjadrenia k odvolaniu žalobcu).

11. Z vyššie citovaných ustanovení zákona č. 446/2001 Z. z., najmä z § 6 ods. 3 jednoznačne vyplýva, že správca má síce oprávnenie konať pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku vyššieho územného celku (D.), ktorý spravuje, avšak môže konať len v mene D.. To, že koná v mene D., pritom musí byť z jeho úkonov zrejmé. Pokiaľ správca túto skutočnosť (že koná v mene D.) neuvedie, má sa za to, že koná len sám za seba a v takom prípade nemôže vykonávať úkony vo vzťahu k majetku D..

12. V preskúmanom prípade v žalobe nie je uvedené, že by žalobca konal v mene D. (U.) a nevyplýva to ani z jej obsahu. Ani po podaní odporu, v ktorom žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, a ani na pojednávaní dňa 12.01.2016, na ktorom sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, žalobca neuviedol, že koná v mene U.. Tento nedostatok nemožno považovať za neúplnosť alebo nezrozumiteľnosť podania, ktoré by mal súd odstraňovať postupom podľa (vety účinného) § 43 O.s.p. V žalobe bol ako žalobca jednoznačne a presne označený existujúci subjekt (G., so sídlom C. H., G., IČO XX XXX XXX), odlišný od subjektu, ktorému svedčia hmotnoprávne práva a povinnosti (vlastník prenajímanej nehnuteľnosti - U.). Preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že žalobca nemá pre toto konanie aktívnu vecnú legitimáciu.

13. Odvolací súd si je vedomý konštantnej judikatúry všeobecných súdov i ústavného súdu, podľa ktorej prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov strán civilného konania a nadmerný tlak na uvádzanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu (porovnaj napríklad II. ÚS 154/2008, I. ÚS 361/2010, z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky naposledy uznesenie 3Cdo/148/2017). O prehnatý formalizmus by išlo vtedy, ak by formálne označenie strany sporu bolo vo vecnom (logickom) rozpore s tým, ako boli v žalobe vymedzené rozhodujúce skutkové okolnosti, resp. ako z hľadiska skutkového bola žaloba odôvodnená - vtedy by prichádzal do úvahy postup súdu podľa § 43 ods. 1 O.s.p. (výzva na doplnenie, resp. opravu žaloby) pre vnútornú rozpornosť, a teda nezrozumiteľnosť žaloby. V preskúmanom prípade však, ako bolo uvedené vyššie, bola G. nielen formálne označená ako žalobca, ale aj z obsahu žaloby vyplývalo, že takto označený žalobca sa domáha plnenia vo vlastnom mene. Nemožno tiež prehliadnuť, že citovaná judikatúra, týkajúca sa prehnatého formalizmu, pochádza najmä zo sporov medzi fyzickými, resp. právnickými osobami ako žalobcami a (nesprávne označenými) verejnoprávnymi

subjektmi ako žalovanými - vzťahy a kompetencie medzi verejnoprávnymi subjektmi sú často pre fyzické a právnické osoby neprehľadné a ťažko zrozumiteľné, preto je na mieste istá dávka tolerantnosti voči nepresnostiam v označovaní žalovaného subjektu. V preskúvanom prípade je však situácia opačná - tu je žalobcom príspevková organizácia zriadená verejnoprávnym subjektom (pričom správne má byť žalobcom samotný verejnoprávny subjekt, v ktorého mene koná príspevková organizácia) a žalovaným fyzická osoba. Je na mieste vyžadovať od žalobcu zachovanie presnosti a jednoznačnosti v označovaní jeho vlastných kompetencií (ktoré by mal najlepšie poznať práve on).

14. Situácia by bola iná, ak by bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy - v takom prípade by bolo možné uvažovať o tom, že žalovaný podpisom zmluvy vedome vstúpil do právneho vzťahu so žalobcom, aj keď bol žalobca v zmluve nesprávne označený (účastníkom zmluvy mal byť U. ako vlastník prenajímanej nehnuteľnosti, v mene ktorého prípadne mohol konať žalobca), ak U. takýto právny vzťah nenamietal, naopak, písomne ho odsúhlasil (schválil). V preskúvanej veci však žalobca k žalobe doložil Zmluvu o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX bez podpisu žalovaného (len s podpisom štatutárneho zástupcu žalobcu). Napriek tomu, že žalovaný viackrát namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalovaný ani dodatočne v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nepredložil riadne podpísanú zmluvu. Až k odvolaniu žalobca priložil listinu, ktorej označenie a obsah (s výnimkou podpisov) je totožný s listinou, ktorá bola priložená k žalobe (Zmluva o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX), avšak na listine priloženej k odvolaniu nie je podpis štatutárneho zástupcu žalobcu a je na nej podpis žalovaného (žalovaný tento podpis vo vyjadrení k odvolaniu spochybnil, tvrdil, že ide o podvod, avšak odvolací súd z nižšie uvedených dôvodov nepovažoval za potrebné túto novo predloženú listinu vecne skúmať).

15. Podľa § 205a ods. 1 O.s.p., účinného v čase podania odvolania žalobcu (dnes v upravenej podobe § 366 CSP), skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

16. Listinu, predloženú žalobcom v odvolacom konaní (Zmluva o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX s podpisom žalovaného), nemožno považovať za totožnú s rovnako označenou listinou, predloženou v konaní pred súdom prvej inštancie (Zmluva o nájme nebytových priestorov č. X/XXXX s podpisom štatutárneho zástupcu žalobcu). Je zjavné, že ide o dve samostatné listiny, pričom odlišnosť spočíva práve v tom, kým sú tieto listiny podpísané (Tieto dve listiny spoločne by mohli preukazovať uzavretie písomnej zmluvy oboma stranami, keďže zákon o majetku D., ani zákon o nájme a podnájme nebytových priestorov a ani iné právne predpisy nevyžadujú, aby podpisy oboch účastníkov takejto zmluvy boli na tej istej listine.) Ak žalobca jednu z týchto listín (tú, ktorá obsahuje podpis žalovaného) nepredložil v konaní pred súdom prvej inštancie a predložil ju až v odvolacom konaní, bolo potrebné, aby odvolací súd overil, či boli splnené predpoklady podľa § 205a ods. 1 O.s.p. (prípadne podľa § 366 CSP) pre uplatnenie takéhoto listinného dôkazu až v odvolacom konaní. Odvolací súd zistil, že tieto predpoklady splnené neboli. Listina, predložená žalobcom v odvolacom konaní, sa zjavne netýka podmienok konania (podľa § 366 písm. a) CSP procesných podmienok), vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu alebo prísediaceho, ani obsadenia súdu, nepreukazuje vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie (tu sa myslí vada v konaní súdu, nie vada v konaní samotného žalobcu, ktorý opomenul predloženie dôkazu v konaní pred súdom prvej inštancie - odvolací súd žiadnu vadu v konaní súdu prvej inštancie nezistil), žalobca bol súdom prvej inštancie riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a v odvolaní neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by nemohol predmetnú listinu označiť, alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvej inštancie. Preto odvolací súd na túto listinu neprihliadal (nepreskúval preto ani námietku žalovaného, že išlo o podvod) a z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k riadnemu uzavretiu písomnej zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktorá by svedčila o tom, že žalovaný si bol vedomý, že vstupuje do nájomného vzťahu so žalobcom a nie s U. ako vlastníkom prenajímanej nehnuteľnosti. Predloženie

listiny, ktorou U. zmluvu o nájme schválil, na tom nemôže nič zmeniť, keďže napokon k písomného uzavretiu tejto zmluvy nedošlo (resp. nebolo žalobcom preukázané).

17. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukazoval na rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 3C/84/2014 (kde bola obdobná jeho žaloba súdom prvej inštancie zamietnutá, avšak Krajský súd v Trenčíne uznesením, č.k. 4Co/825/2014-73 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil), odvolací súd k tomu uvádza, že v konaní, na ktoré odkazoval žalobca, nebol zamietajúci rozsudok súdu prvej inštancie zrušený z dôvodu, že by odvolací súd dospel k právnomu záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu bola daná, ale z procesných dôvodov (nesprávne zrušenie platobného rozkazu). Krajský súd v Trenčíne (senát 4Co) teda v žalobcom odkazovanej veci nevyjadril právny názor, ktorý by bol odlišný od právneho názoru, ktorý zaujal súd prvej inštancie v tu preskúmvanej veci, a s ktorým sa stotožnil aj konajúci senát odvolacieho súdu.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vecne správne, a preto ho potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanoveniami § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu priznal nárok voči žalobcovi (odvolateľovi) na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).